

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L 84:1 - 90

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

1039.

Älskaste,

Tack för sjukbesöket! Jag
var själv så ofrustrerad att jag
skulle bli sjuk, ty det brukar
jag aldrig bli, då jag sitter i
mina goda arbetsstolar. Sådant
brukar bära en öfver. Men
kom nog smittan ur själva sän-
gen och sängkläderna. I dag är
jag uppe igen, men så fastligt
trög i hufvudet. Min influensa
slår mig alltid på reumatiska
ställen och nu ryper det ännu
här och ännu där. Jag har nog
samvetsqual för att jag inte

Om den som
och jag tyckte mycket om den.

för sin Årebra, nog hade jag kun-
nat så som jag nu är och jag har
det i mig af gammalt att hvad man
åtagit sig skall man göra. Men
å andra sidan, det var åtta timmars
resa, därpå midnatt på Årebra-hotell
med dessa sex herrar, och så en lång
svår öfverläggning om saker vars
utgång jag redan vet och som det
ta är inte iintresserar mig. Därpå
dessa samma åtta timmars resa
tillbaka igen nästa dag. Det var
för mycket att göra för en, som nätt
och jämt kan hålla sig uppe. Och att
fara omkring i städerna och bo
på stadshotell ensam med så många
herrar af hvilka samliga inte ha rik-
ligt godt rykte, det gick aldrig in i be-

Men när önsking kom mig. Jag är mycket förtärlig
Det var en önsking
än. An den inte glöf af din förtärlighet.
räknningen. Det står i stadgarerna att
en bok skall pröfvelämnas efter dess konst
värliga måttstreck och inte efter marali-
ska kunnag, men jag börjar allt mer ut-
dra om Hjälles bok håller detta konst-
värliga mått. Är den fullständig i sin
afseende på stilen? Det ligger väl också
konstnärskap i ämnesvalets rätta be-
handling och i en tydlig bok. Här man
väl fönu sin plats på ett öfvertygande sätt.
Men det är rydligt vidrigt, att tillräck
uppmåna just doktorer att mäda. Det är
inte värdt att tänka på hur obehaglig boken
verkligen är. Jag kan inte heller tro att
Hjälle framställer saken så ~~och~~ som han
vill att det bör handlas. Han menar väl
att så har det skett i ett uttöcke fall.
Tack för Sweakritiken. Jag tycker

omständigheterna äro så goda som jag kan önska. Det är mitt hopp
att denna hälsa är det bästa af alla. Mitt är ju mycket utbalt, men
det är ju så naturligt som jag ville ha det
för jag ville inte gå i främre samlingen för
en gångs skull. Flickan sade ju således and
"Jag vill inte att hun skall svära bort sin själ
Hon är ju sin barnet, men jag tycker ännu
om honom etc." Och damstolen blef så gripen
af det, att det i tidningen. Nu på hvarstun
jag läst att det lär vara så naturligt att de
förfärdiga flickorna inte anklaga Karlarna
därför att dessa svära sig fria, och kvinnor
na fuska för detta att locka dem att begå med
ed. Det var ju lättare att de stackarna inte
läte förfärdiga sig, men det är dock något
upprättande i deras kärleksfulla ångslan.
Ja, julen är för handan, och jag säger
bara, måtte dem få gå utan misslyck!
En vacker tid för dem tillsammans, men